

og stille forslag om dét, når man er moden til det. Men man er ikke moden til det.

Og vi har jo hørt argumenterne: Der er ikke personale til det, der er ikke penge til det, og hvem kan finde penge til det? Det er argumenterne fra Socialdemokratiet. Vi kan ikke tilslutte os, at vi skal vente. Vi vil gerne i gang med et stykke forebyggende arbejde og en planlægning på det her område.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg har ikke hørt nogen, der har udtalt, at de ikke synes, at det er en god idé at screene for brystcancer.

Jeg har hørt en hel del snak omkring finansloven, og det skal da også siges, at jeg var delegeret i New York til generalforsamlingen, da jeg fik bud over, om jeg syntes, det er en god idé med mammografiscreening. Det syntes jeg i september, og det synes jeg da også i december. Det, der er sket i mellemtiden, er, at vi har indgået et forlig omkring finansloven.

Det synes jeg nu ikke man behøver at være så bekymret over, for de forskellige partier har jo i finanslovforhandlingerne været fremme med forskelligt, som de gerne vil have gennemført på sundhedsområdet, og det har de jo bag lukkede døre haft mere eller mindre held med. Det, vi nu står tilbage med, er et forslag, som der vil være et flertal for i Folketinget.

Samtidig er der så givet udtryk for – det vil CD gerne tilslutte sig – at som der står i bemærkningerne, skal der være tid til at tilrettelægge det. I den mellemliggende tid får vi jo også en redegørelse fra den gruppe, som sundhedsministeren har nedsat omkring cancer. Så det forstyrrer jo ikke noget, at man kan bruge 1999 til at tilrettelægge, hvordan en landsdækkende screening så skal se ud, for det ville være fornuftigt.

Så vil jeg sige til den debat om falsk-positiv og positiv-falsk, eller hvad det hedder, altså det, at man får forkert besked, at jeg tror, at et af de forslag, man fra CD's side bar over bag glasdørene, var et forslag om flere penge til apparatur på sundhedsområdet. Og her kan man sige: Hvor meget held havde vi så med det? Apparaturet er i hvert fald også væsentligt, hvis man skal snakke om, hvorvidt man får det rigtige resultat af en undersøgelse. Men jeg synes alligevel som kvinde og som ordfører, at det er en mindre ulempe – der blev sagt ulempe fra ministerens side – for de få, som det drejer sig om, set i forhold til de mange kvinder, som man

kan gå i gang med at behandle på et tidligere tidspunkt, for det er jo forebyggelse, det drejer sig om.

Jeg ser meget gerne, at man får gennemført det efter godt og grundigt at have snakket igennem i 1999, hvordan vi så vil have det her. Så lægger vi meget gerne – og det tror jeg også de andre ordførere på området gerne gør – kræfter bag at få økonomi til at gennemføre det.

Jeg er også klar over, at det er en amtslig opgave, og at mange amter har påtaget sig det, men jeg ved også godt, hvordan Amtsrådsforeningen har det, når noget bliver obligatorisk: Så vil de gerne have dækket deres udgifter.

Så altså, det er ikke et spørgsmål om økonomi. Det er heller ikke et spørgsmål om god vilje, og jeg synes, det er synd at lade det strande på en finanslov, og hvem der har været med, og hvem der ikke har været med.

Lad os bruge 1999 til at drøfte det igennem og så igangsætte det i år 2000 efter en model, som vi alle sammen kan støtte op om.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke Fremskridtspartiet, fordi jeg har fået lov til at tale på Fremskridtspartiets plads; jeg skal deltage i et møde nu kl. 15.30.

Som stedfortrædende ordfører skal jeg sige, at dette lovforslag ser jeg som et positivt initiativ. For mig er der dog en række spørgsmål, som jeg har brug for at få svar på under udvalgsarbejdet.

I bemærkningerne står der:

»Det er i dag en kendsgerning, at man ved at tilbyde mammografiscreening til kvinder i alderen 50-69 år kan reducere dødeligheden som følge af brystkræft med 29 pct. i den screenede gruppe.«

Matematikken i dette mener jeg kan diskuteres. De 29 pct. forudsætter, så vidt jeg er underrettet, 85 pct.s deltagelse i screeningsprogrammet, og en sådan procent opnås sjældent i et frivilligt program.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at man ikke skal indkalde alle berørte kvinder i et område pr. brev til screening; det er anmassende over for den enkelte kvinde. Men så er resultatet, at matematikken og udregningerne skrider.

Forslagsstillerne ønsker derimod:

»... etableret en »frivillig mammografi«, forstået på den måde, at den enkelte kvinde fra det fyldte 50. år kan tilmelde sig et mammografiscreeningsprogram. Hvis den enkelte kvinde